

فصل هشتم

انعطافپذیری و تعادل

اهداف رفتاری: داشت آموزان بعد از فراگیری این فصل باید بتوانند:

- ۱- انعطافپذیری و تعادل را تعریف کنند.
- ۲- آزمون‌های انعطافپذیری و تعادل را نام ببرند.
- ۳- انواع انعطافپذیری و تعادل را تعریف کنند.
- ۴- آزمون‌های مربوط به انعطافپذیری و تعادل را اجرا کنند.

آزمون‌هایی که ارائه خواهد شد بسیار ساده است و می‌توان

آنها را به راحتی در گروه‌های بزرگ در مدت زمان اندکی، بدون نیاز به وسائل گران قیمت اجرا کرد. نتایج این آزمون‌ها مطلق نیست و از این آزمون‌ها تنها می‌توان به عنوان یک راهنمای برای تشخیص و هدف‌چینی در نگارش برنامه‌ها استفاده کرد. آزمون‌های تعادل و انعطافپذیری دارای نرم ویژه هستند که می‌توانند معلمان تربیت‌بدنی را در ایجاد اهداف و برنامه‌های ورزشی پاری دهند. در سطور بعدی تعاریف و آزمون‌های مربوط به انعطافپذیری و تعادل به طور جداگانه خواهد آمد.

انعطافپذیری^۱

در بین صاحب‌نظران، درباره‌ی تعریف انعطافپذیری اتفاق نظر وجود ندارد. به طور کلی انعطافپذیری را می‌توان به صورت دامنه‌ی حرکتی یک مفصل تعریف کرد. هر چقدر دامنه‌ی حرکتی مفصل بیشتر باشد، انعطافپذیری نیز بیشتر است. از دیدگاه عملی، آزمایش انعطافپذیری یک روند خسته‌کننده و

توانایی بدن و بخش‌های مختلف آن برای نگهداری تن آدمی در وضعیت‌های مختلف به صورت ایستا یا در حال حرکت نیاز به درجاتی از انعطافپذیری و تعادل دارد که موجب واکنش‌های مناسب در شرایط متفاوت می‌شود. مقدار و نوع انعطافپذیری موردنیاز، بستگی به کار و عملکردی دارد که می‌خواهیم انجام دهیم. واکنش‌های تعادلی و انعطافپذیری ویژه‌ای که یک زیمناست در هنگام اجرای مهارت بالانس نیاز دارد، با فردی که دچار فلجه مغزی و در حال بالا رفتن از پله‌ها است، بسیار متفاوت است. هر دو نیازمند یادگیری پاسخ‌های عصبی - عضلانی منحصر به فرد و اختصاصی هستند و با بدست آوردن تعادل و انعطافپذیری مطلوب و کافی برای آن حرکت، در مقابل آسیب‌ها و صدمات محافظت می‌شوند. انعطافپذیری و تعادل، بخش‌های مهمی از عملکرد حرکتی را شامل می‌شوند ولی در هر تکلیف حرکتی، به صورت بسیار اختصاصی عمل می‌کنند.

^۱_Flexibility

جلو خم می شود و دست ها را روی جعبه قرار می دهد و به جلو می راند. دست ها باید روی یکدیگر یا در امتداد یکدیگر قرار داشته باشند و ملاک انگشت میانی است. فاصله ای بین لبه های جعبه با نوک انگشتان میانی به سانتی متر، رکورد فرد محسوب می شود.

جعبه ای استانداردی برای اجرای این آزمون طراحی شده است که دارای ابعادی مطابق شکل است. این جعبه می تواند انعطاف پذیری کسانی را که حتی قادر به رساندن دست ها به نوک انگشتان نیستند نیز اندازه گیری کند.

خطاهای آزمون:

۱- در هنگام اجرا نباید زانوها خم باشد. ۲- در هنگام اجرا نباید بدن و بالاتنه را تاب داد بلکه باید به آرامی دست ها را جلو برد و در یک لحظه که دست ها به حالت بی حرکت در آمد، داور باید رکورد را ثبت کند. قبل از اجرای آزمون باید نرم شهای کششی مطابق شکل ۸-۱ انجام شود.

آزمون انعطاف پذیری شانه: این آزمون به دو شکل انجام می شود. در شکل اول، اندازه ای بین دو دست از قسمت پشت اندازه گیری می شود. برای انجام این آزمون فرد بر روی باسن روی زمین می نشیند و پاها را به حالت کشیده به جلو دراز می کند. سپس دست ها را از دو طرف تا ارتفاع شانه بلند می کند و بدون چرخاندن کتف یا خم کردن دست ها به پایین، دست ها را تا جایی که امکان دارد به سمت عقب می برد. در حالی که دست ها به سمت عقب برده می شود، باید به سمت پایین حرکت کند بلکه باید در ارتفاع شانه نگه داشته شود و آرنج ها مستقیم بوده و خم نباشد. آزمایش کننده با اندازه گیری فاصله ای بین دو نوک انگشتان کوچک دو دست به سانتی متر رکورد او را معین می کند.

در نوع دیگر آزمون انعطاف پذیری شانه، فرد متربی پارچه ای را با دو دست می گیرد و سعی می کند که دو دست خود را از جلو به بالای سر و سپس به پشت ببرد. اندازه ای فاصله ای دو دست، رکورد انعطاف پذیری شانه ای فرد محسوب می شود.

درازمدت است، در یک زمان فقط یک نفر را می توان آزمایش کرد و ابزار و وسایل خاصی برای ثابت نگهداشتن یک بخش از بدن موردنیاز است. انعطاف پذیری عملاً از طریق مشاهده و ثبت توانایی کشش عضلات و رباط های عضله یا عضلات ویژه ای قابل اندازه گیری است. به عبارت دیگر، بیشتر آزمون هایی که در تربیت بدنی برای اندازه گیری انعطاف پذیری به کار گرفته می شود، شامل آشکال متفاوتی از کشش عضلات، رساندن بخش هایی از بدن به یک حد و یا خم کردن بخش هایی از بدن و ثبت مقدار حرکت است. سوالی که همواره مطرح می شود این است که افراد مختلف به چه میزان انعطاف پذیری نیازمندند. در رشته های مختلف ورزشی، انعطاف پذیری به صورت اختصاصی مطرح می شود. برای مثال، سنگران در ناحیه ای شانه و مچ پا به انعطاف پذیری در حد بالایی نیاز دارند ولی این میزان انعطاف پذیری در فوتبالیست ها دیده نمی شود. از سوی دیگر، امروزه انعطاف پذیری به عنوان یک شاخص تندرستی مطرح شده است.

انعطاف پذیری به دو نوع ایستا و بویا قابل تقسیم است.

انعطاف پذیری ایستا: دامنه ای حرکتی یا تغییرات حرکتی حول محور (مفصل) به عنوان انعطاف پذیری ایستا تعریف شده که تعریفی علمی از انعطاف پذیری است. کلیه ای آزمون های موجود در تربیت بدنی، انعطاف پذیری ایستا را اندازه گیری می کنند. زیرا اندازه گیری انعطاف پذیری بویا عملاً غیرممکن است. تاکنون تعریف جامعی از انعطاف پذیری بویا ارائه نشده است. یکی از معروف ترین آزمون های انعطاف پذیری، آزمون انعطاف پذیری تنه^۱ (لگن خاصره)^۲ و یا آزمون نشستن و رساندن دست^۳ است.

آزمون انعطاف پذیری لگن:

برای اجرای این آزمون، آزمودنی بر روی زمین می نشیند و کف پاهای جفت شده ای خود را به جعبه ای انعطاف پذیری، نیمکت یا جعبه ای که روی زمین قرار دارد، می چسباند. نفر دیگر از خم شدن زانوهای آزمودنی جلو گیری می کند. آزمودنی با کف دست های کشیده ای خود به

الف - کشش عضلات پشت پا به روش دو با مانع

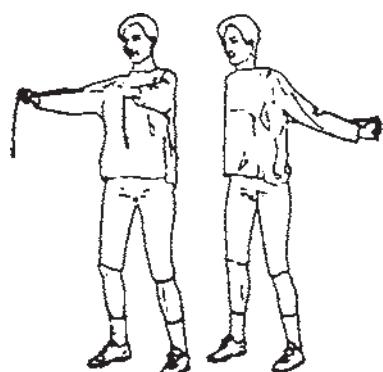
ب - آوردن زانو به سینه
تمرینات گرم کردن

شکل ۱-۸

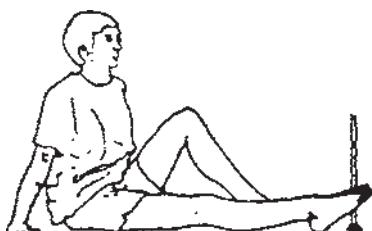
او به اندازه‌ی یک کف دست با دیوار فاصله دارد. سپس او سعی می‌کند تا مج پای خود را بدون خم کردن زانو به سمت جلو خم کند و از چرخاندن مج پا به داخل خودداری نماید. آزمایش کننده، نزدیک‌ترین فاصله را (از زیر انگشت شست پا تا زمین)، در حالت باز شدن مفصل مج پا به سانتی‌متر اندازه‌گیری می‌کند.

در وضعیت دوم فرد در همان حالت قبلی قرار می‌گیرد، با این تفاوت که کف پاهای خود را محکم به دیوار می‌چسباند. در حالی که پاشنه‌ی پای او به دیوار چسبیده است، سعی می‌کند پنجه‌ی پاهای خود را از دیوار جدا کند و به طرف خود خم نماید، به‌طوری‌که کف پا به غیر از پاشنه از دیوار جدا شود. فاصله‌ی زیر شست پا تا دیوار به سانتی‌متر انعطاف‌پذیری مج پا را در وضعیت تاشدن مفصل مج پا اندازه‌گیری می‌کند (شکل ۸-۳).

در این آزمون آزمودنی با آزمایش و خطوا و کم کردن فاصله‌ی بین دو دست سعی می‌کند رکورد خود را بهتر کند. آزمودنی هنگام اجرا باید با دست‌های کشیده دو دست را توأم به بالای سر ببرد و در حالی که سر بین دو دست قرار دارد دو دست خود را به پشت سر رد کند (شکل ۸-۲).

شکل ۸-۲ - انعطاف شانه

شکل ۸-۳ - آزمون انعطاف‌پذیری مج پا

آزمون انعطاف‌پذیری مج پا: در این آزمون، انعطاف‌پذیری مج پا در دو وضعیت خم شده به پائین و خم شده به بالا اندازه‌گیری می‌شود. برای اجرای آزمون، فرد با پاهای کشیده در مقابل دیوار، با سان روی زمین می‌نشیند. در این حالت پای

تعادل^۱

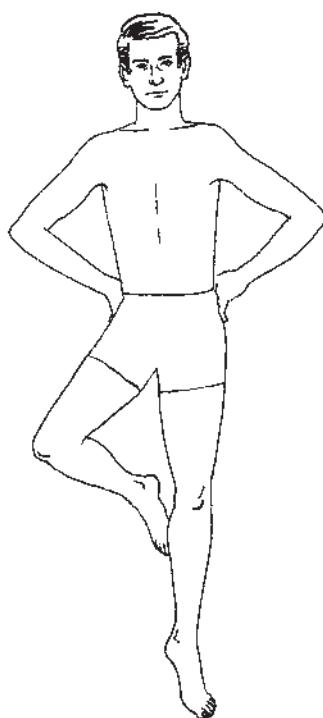
سه بار اجرا کند و بهترین رکورد فرد به حساب نمره‌ی او گذاشته می‌شود (شکل ۸-۴) رکوردها به ثانیه ثبت می‌شود.

جدول ۱-۸-نُرم آزمون لک لک برای مردان به ثانیه

سن	ضعیف	متوسط	خوب
کمتر از ۱۰ سال	۱۵	۳۰	۴۵
۱۰ تا ۱۵ سال	۲۵	۴۰	۵۵
بیش‌تر از ۱۵ سال	۳۵	۵۰	۶۵

جدول ۲-نُرم آزمون لک لک برای زنان به ثانیه

سن	ضعیف	متوسط	خوب
کمتر از ۱۰ سال	۱۰	۲۰	۲۵
۱۰ تا ۱۵ سال	۱۵	۳۰	۴۵
بیش‌تر از ۱۵ سال	۲۵	۴۰	۵۵

شکل ۴-آزمون لک لک (ایستادن روی یک پا)

تعادل، توانایی حفظ توازن^۲ بدن در هنگام اجرای حرکات ایستا یا پویاست. به عبارت دیگر، توانایی حفظ پایداری و ثبات بدن در برابر نیروهای خارجی؛ مانند جاذبه و نیروهای ناشی از اشیا و اشخاص، «تعادل» نامیده می‌شود. بارو و مگ‌گی^۳ تعادل را به عنوان «توانایی افراد در حفظ و نگهداری سیستم عصبی-عضلانی در یک وضعیت ایستا و ساکن برای دادن یک پاسخ مؤثر و یا کنترل سیستم در یک وضعیت ویژه‌ی پویا» تعریف می‌کنند. اساساً تعادل، توانایی کنترل بدن در وضعیت ساکن یا متحرك است و پدیده‌ی پیچیده‌ای است که عواملی چند در آن دخالت دارند. این عوامل شامل بینایی، احساس لمس، گیرنده‌های عمقی و دستگاه دهلیزی در گوش داخلی است. مغز آدمی درون داده‌های پیچیده‌ای از علائم و نشانه‌ها را تفسیر می‌کند و علائم دیگری را که موجب تولید پاسخ‌های حرکتی متنوعی می‌شوند، بازپس می‌فرستد تا شرایط یک توازن ویژه فراهم شود.

تعادل بر دو نوع است، تعادل ایستا که توانایی حفظ و نگهداری بدن در یک حالت ایستا و ساکن است و تعادل پویا که توانایی حفظ توازن بدن در هنگام حرکت است.

آزمون‌های تعادل

آزمون لک لک^۴ (ایستادن روی یک پا): این آزمون برای اندازه‌گیری تعادل ایستا طراحی شده است. برای اجرا، آزمودنی بر روی پای برتر (مسلسل) می‌ایستد و در حالی که دست‌ها را بر روی کمر قرار داده است، انگشتان پای دیگر خود را روی زانوی پای اتکا قرار می‌دهد. آزمودنی با فرمان «حاضر، رو» پاشنه‌ی پای برتر خود را بالا می‌آورد و روی پنجه‌های پا می‌ایستد و سعی می‌کند تا آن جا که می‌تواند تعادل خود را بدون حرکت دادن دست‌ها (از کمر) و پاهای (از وضعیت خاص خود) در وضعیت تعادلی بر طبق شکل حفظ کند. آزمودنی می‌تواند این آزمون را

۱-Balance

۲-Barrow, Mcgee (1979)

۲-Equilibrium

۳-Stork Stand Test

آزمون تعادل پویا

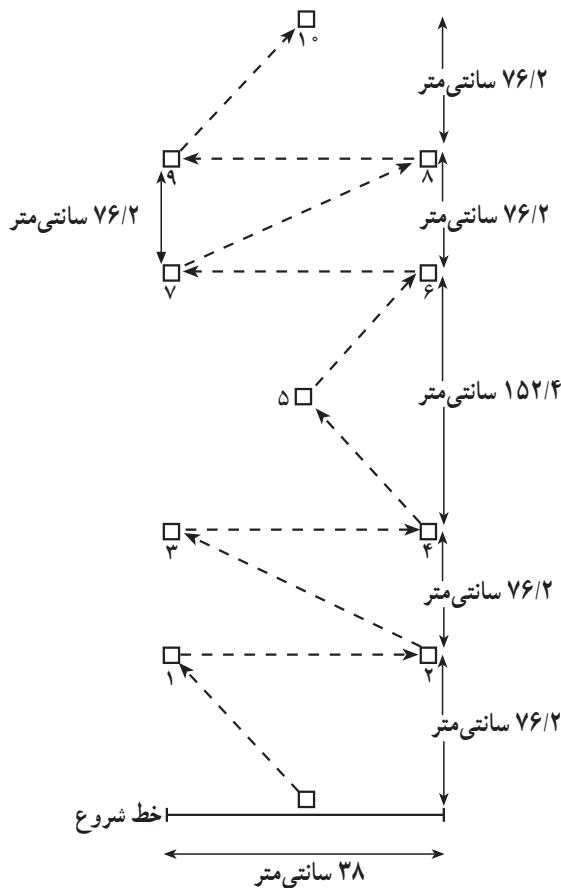
این آزمون برای اندازه‌گیری تعادل پویا طراحی شده است.

برای اجرای این آزمون، آزمودنی بر طبق شکل در نقطه‌ی شروع آزمون بر روی پای راست خود می‌ایستد و سپس بر روی اولین علامت (□) می‌پردازد. به طوری که با پای چپ بر روی آن فرود آید. او در این مرحله سعی می‌کند تا یک وضعیت ایستا را به مدت ۵ ثانیه حفظ کند. بعد از این مرحله او بر روی علامت (□) می‌پردازد. به طوری که پای راست او بر روی آن فرود آید و سعی می‌کند تا این وضعیت ایستا را به مدت ۵ ثانیه حفظ کند. آزمودنی این حرکات را به طور بی‌دریبی تا پایان یافتن علامت (□ علامت) ادامه می‌دهد و بر روی هر علامتی ۵ ثانیه به صورت ایستا بر روی یک پا می‌ایستد. پنجه‌ی پای آزمودنی باید علامت را به طور کامل پوشاند به طوری که علامت مورد نظر دیده نشود.

یک عملکرد موفق در این آزمون شامل پوشاندن علامت با پنجه‌ی پا، بدون تماس پاشنه‌ی پا یا هر بخش دیگر بدن با زمین و حفظ حالت ایستا بر روی هر یک از علامت به مدت ۵ ثانیه است.

امتیازگذاری: ۵ امتیاز برای فرود آمدن و پوشاندن علامت به آزمودنی تعلق می‌گیرد. علاوه بر این، ۵ امتیاز دیگر نیز برای نگهداری وضعیت تعادلی به صورت ایستا و به ازای هر ۵ ثانیه یک امتیاز به آزمودنی تعلق می‌گیرد. او می‌تواند بر روی هر یک از علامت ۱۰ امتیاز کسب کند. حداقل امتیاز در این آزمون ۱۰۰ است. زمان ۵ ثانیه‌ای در وضعیت ایستای تعادلی با صدای بلند مرتب شمارش و اعلام می‌شود. دانش آموز بعد از فرود آمدن بر روی هر یک از علامت، می‌تواند بدن خود را در طول ۵ ثانیه به هر صورت و وضعیتی که مایل است در فضای حفظ کند. وسایل موردنیاز شامل یک کورنومتر، یازده نوار چسب به اندازه‌های $۹/۱ \times ۳/۴$ سانتی‌متر ($۱/۳ \times ۱/۴$ اینچ) و متر نواری است (شکل ۵-۸).

آزمون راه رفتن روی چوب موازن: این آزمون نیز مانند آزمون قبل، تعادل پویا را اندازه‌گیری می‌کند. برای اجرای این آزمون، آزمودنی از یک طرف چوب موازن با سرعت دلخواه (ناید بود) شروع به راه رفتن می‌کند و پس از رسیدن به سمت

شکل ۵-۸—زمین علامت‌گذاری شده برای اجرای آزمون توازن پویا

جدول ۳-۸—نرم آزمون تعادل پویا

عالی	عالی	ضعیف	زیرمتوسط	متوسط	خوب
۸۶-۱۰۰	۷۱-۸۵	۵۱-۷۰	۳۶-۵۰	۲۳-۳۵	رکورد به ثانیه

دیگر چوب موازن، پس از یک مکث ۵ ثانیه‌ای مجدداً به نقطه‌ی شروع بر می‌گردد. برای این آزمون، نرم خاصی ارائه نشده است ولی می‌توان تعداد افتادن از روی چوب موازن را به عنوان امتیاز منفی در نظر گرفت. وسایل این آزمون داشتن یک چوب موازن به عرض ۱۰ سانتی‌متر است.

در برخی منابع، زمان انجام حرکت نیز در نظر گرفته شده است که ترکیب تعداد خطاهای و زمان انجام کار به حساب امتیاز فرد گذاشته می‌شود.

آزمون تعادل ایستا^۱

شکل ۶-۸- روش اجرای آزمون تعادل ایستا

این آزمون مشابه آزمون لکلک است، با این تفاوت که این آزمون ساده‌تر است و برای کودکان دبستانی و کودکستانی طراحی شده و به دو صورت با چشمان بسته و چشمان باز اجرا می‌شود. وسایل مورد نیاز این آزمون شامل یک چشم‌بند، کورنومتر و یک چوب مکعبی به ابعاد $5 \times 5 \times 5$ سانتی‌متر و به ارتفاع ۵ سانتی‌متر است.

برای اجرای آزمون، ابتدا مربی روش اجرای آزمون را نشان می‌دهد. این آزمون مشابه آزمون لکلک قبلی است با این تفاوت که کف پای اتکا کاملاً روی چوب قرار دارد و آزمودنی بر روی پنجه‌های پا قرار نمی‌گیرد. در این آزمون ابتدا با پای راست و سپس با پای چپ آزمون اجرا می‌شود. دست‌ها روی کمر قرار دارد و نوک انگشتان پا روی زانو قرار می‌گیرد. در این آزمون استفاده از کفش آزاد است. آزمون ابتدا با پای راست و چپ با چشمان باز و سپس تکرار آن با چشمان بسته انجام می‌شود. بین دو تکرار ۱۰ ثانیه استراحت داده می‌شود. آزمودنی برای اجرا با پای راست روی تخته می‌رود و پای دیگر را روی زانو قرار می‌دهد و در این حالت دست‌ها بر روی کمر قرار دارد. به محض حالت گرفتن آزمودنی، کورنومتر به کار می‌افتد (شکل ۶-۸).

امتیاز‌گذاری: کل مدت زمانی که آزمودنی در حالت

بالанс بوده است به حساب امتیاز او گذاشته می‌شود. این زمان از طریق جمع جبری زمان تعادل با پای راست و چپ با چشمان باز و پای راست و چپ با چشمان بسته به دست می‌آید. در حقیقت در این آزمون ۴ زمان مستقل به ثانیه محاسبه و سپس جمع می‌شوند. برای این آزمون نرمی ارائه شده است که مخصوص کودکان ۴ تا ۱۲ سال است.

نرم پایین بر اساس جمع ۴ زمان اجرا با پای راست و چپ به طور مستقل در وضعیت چشمان بسته و چشمان باز توسعه داده شده است.

جدول ۶-۸- نرم آزمون تعادل ایستا برای پسران ۴ تا ۱۲ ساله، رکوردها به ثانیه است.

درصد	سن به سال									
	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	
۱۰۰	۲۳	۲۶	۲۹	۳۲	۳۳	۳۶	۳۶	۳۵	۳۶	
۹۰	۲۰	۲۳	۲۷	۲۹	۳۰	۳۱	۳۱	۲۹	۲۹	
۸۰	۱۹	۲۲	۲۵	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۸	۲۷	
۷۰	۱۹	۲۲	۲۴	۲۶	۲۷	۲۶	۲۵	۲۷	۲۶	
۶۰	۱۸	۲۱	۲۳	۲۴	۲۴	۲۴	۲۳	۲۴	۲۲	
۵۰	۱۷	۱۹	۲۱	۲۲	۲۳	۲۲	۲۴	۲۲	۲۱	
۴۰	۱۵	۱۹	۲۱	۲۱	۲۲	۱۹	۲۲	۲۱	۲۰	
۳۰	۱۴	۱۷	۱۹	۲۰	۲۰	۱۸	۱۹	۲۰	۱۷	
۲۰	۱۱	۱۳	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۳	۱۵	۱۳	
۱۰	۹	۹	۱۲	۱۱	۱۱	۱۱	۱۰	۱۲	۱۱	

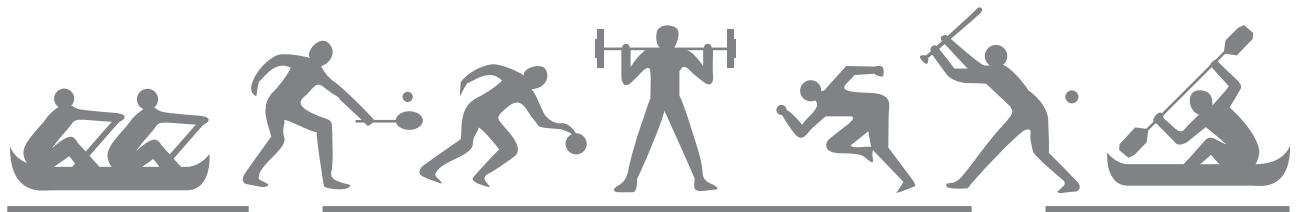
جدول ۸-۵- نُرم آزمون تعادل ایستا برای دختران ۴ تا ۱۲ ساله، رکوردها به ثانیه است.

درصد	سن به سال									
	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	
۱۰۰	۲۳	۲۶	۳۰	۳۱	۳۳	۳۷	۳۳	۳۵	۳۲	
۹۰	۲۱	۲۴	۲۵	۲۶	۲۹	۳۳	۳۱	۲۹	۲۸	
۸۰	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۸	۳۱	۲۷	۲۷	۲۶	
۷۰	۱۹	۲۰	۲۳	۲۴	۲۷	۲۶	۲۶	۲۵	۲۴	
۶۰	۱۷	۱۹	۲۱	۲۱	۲۵	۲۴	۲۵	۲۴	۲۳	
۵۰	۱۶	۱۷	۲۱	۲۱	۲۴	۲۲	۲۳	۲۱	۲۱	
۴۰	۱۵	۱۶	۱۹	۲۰	۲۲	۲۰	۲۰	۲۰	۱۹	
۳۰	۱۲	۱۵	۱۷	۱۸	۲۰	۱۸	۱۸	۱۸	۱۶	
۲۰	۱۰	۱۳	۱۴	۱۵	۱۴	۱۵	۱۲	۱۴	۱۴	
۱۰	۸	۱۰	۱۰	۱۲	۱۲	۱۳	۱۰	۱۲	۱۲	

- ۱- انعطاف‌پذیری را تعریف کنید و آزمون‌های مربوطه را نام ببرید.
- ۲- تعادل را تعریف کنید و آزمون‌های مربوطه را نام ببرید.
- ۳- انواع مختلف انعطاف‌پذیری و تعادل را تعریف کنید.
- ۴- آزمون‌های انعطاف‌پذیری ایستا را نام ببرید و آن‌ها را به طور عملی اجرا کنید.
- ۵- آزمون‌های تعادل ایستا و پویا را تشریح کنید و آن‌ها را اجرا نمایید.

فصل نهم

سرعت و سرعت عکس العمل

اهداف رفتاری: دانش آموزان بعد از فراگیری این فصل باید بتوانند:

- ۱- سرعت، سرعت عکس العمل و انواع آنها را تعریف کنند.
- ۲- آزمون های مربوط به سرعت، عکس العمل را نام ببرند.
- ۳- آزمون های مربوط به سرعت و سرعت عکس العمل را اجرا کنند.

سرعت حرکتی اندام های خود به ویژه دست پرتاب کننده را در لحظه‌ی پرتاب بالا ببرد.

سرعت عکس العمل: عبارت است از حداقل فاصله‌ی زمانی بین محرك و پاسخ حرکتی به آن. هر چه قدر زمان بین محرك و پاسخ کوتاه‌تر باشد، سرعت عکس العمل نیز بهتر خواهد بود. سرعت عکس العمل در استارت دوها و در شنا دیده می‌شود.

آزمون های سرعت و سرعت عکس العمل
سرعت به روش های گوناگونی قابل اندازه‌گیری است و

در این روش ها با استفاده از یک کورنومتر می‌توان مسافت های متفاوتی را اندازه‌گیری کرد. در آزمون های دویدن مانند دوی ۶۰ متر، ۱۰۰ متر و ... سرعت و سرعت عکس العمل هر دو در موقعيت دونده دخالت دارند. در ابتدای دویدن و در هنگام شروع، سرعت عکس العمل نقش مهمی دارد و پس از آن، سرعت حرکت و سپس استقامت در حفظ سرعت نقش تعیین‌کننده‌ای را ایفا می‌کنند. اندازه‌گیری سرعت اندام ها با وسایل ساده امکان‌پذیر نیست و نیازمند وسایل پیچیده‌ی آزمایشگاهی است. لذا در این جا

آزمون های سرعت و سرعت عکس العمل
کارشناسان تربیت بدنی سرعت را به دو شکل سرعت حرکت و سرعت عکس العمل تقسیم‌بندی کرده‌اند. در مسابقات دو هر دو شکل از سرعت در موافقیت دونده مؤثرند.

سرعت حرکت: سرعت حرکت نیز خود به دو نوع سرعت اندام ها و سرعت حرکت بدن تقسیم‌بندی می‌شود.

سرعت اندام ها: عبارت است از حرکت دادن بخشی از بدن مانند دست یا پا در کوتاه‌ترین زمان ممکن. مانند حرکت دست از پهلو به جلو.

سرعت حرکت بدن: عبارت است از کوتاه‌ترین فاصله‌ی زمانی که شخص بتواند کل بدن خود را از یک نقطه به نقطه‌ی دیگر منتقل کند.

سرعت اندام ها در اجرای مهارت های ورزشی نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای دارد، برای مثال شوت های سنگین و سریع، حاصل حرکت سریع پای فوتبالیست است و اسپیک محکم و سریع در والیبال نیز حاصل حرکت سریع دست از بالا به سمت توپ است. پرتاب کننده‌ی دیسک یا نیزه در صورتی موفق خواهد بود که

استاندارد است.

روش ساختن آزمون خطکش

یک چوب 3° سانتی متری به قطر یک لوله‌ی آب معمولی تهیه کنید و سپس بر روی آن علامت آزمون را به دهم ثانیه ثبت کنید. با استفاده از دستورالعمل زیر می‌توانید این کار را انجام دهید.

با استفاده از فرمول شتاب سقوط اجسام، (اجسام با شتاب $9/8$ متر در محدوده ثانیه سقوط می‌کنند) و با دانستن مسافت سقوط اجسام می‌توان زمان سقوط را معین کرد. فرمول شتاب سقوط اجسام $\frac{1}{2}gt^2 = d$ است. در این فرمول d مسافت سقوط، g شتاب ثقل یا $9/8$ و t زمان سقوط است. برای مثال اگر فرد خطکش را در فاصله‌ی $4/9$ سانتی متر پس از سقوط بگیرد رکورد سرعت عکس العمل او $1/1$ ثانیه (یک دهم ثانیه) است.

$$d = \frac{1}{2} \times 9/8 \times t^2 = 4/9 \times t^2$$

$$\text{سانتی متر} = 4/9 \times 100 = 44.44 \text{ متر}$$

اگر به همین صورت محاسبات را برای $11/12$ ثانیه، $11/10$ ثانیه و ... تا $2/2$ ثانیه ادامه دهیم، علامت‌ها بر روی چوب باید برای $11/10$ ثانیه برابر با $5/9$ سانتی متر و برای $11/12$ ثانیه برابر با $7/13$ سانتی متر و برای $11/13$ ثانیه برابر با $8/2$ سانتی متر خواهد بود. در شکل ۹-۱ مسافت‌های داده شده در مقابل زمان سقوط درج شده است از روی آن می‌توانید یک آزمون خطکش برای خود بسازید. اگر آزمودنی چوب را در فاصله‌ی $19/6$ رکورد نامبرده $2/2$ ثانیه خواهد بود. دلیل این که این آزمون به نام آزمون خطکش معروف شده، این است که قبلاً فقط از طریق مقیاس سانتی متر، سرعت عکس العمل ارزیابی می‌شد و با استفاده از یک خطکش این کار عملی بود ولی در آزمون جدید شما می‌توانید زمان انجام فعالیت را اندازه‌گیری کنید و آن را به دهم ثانیه ثبت کنید.

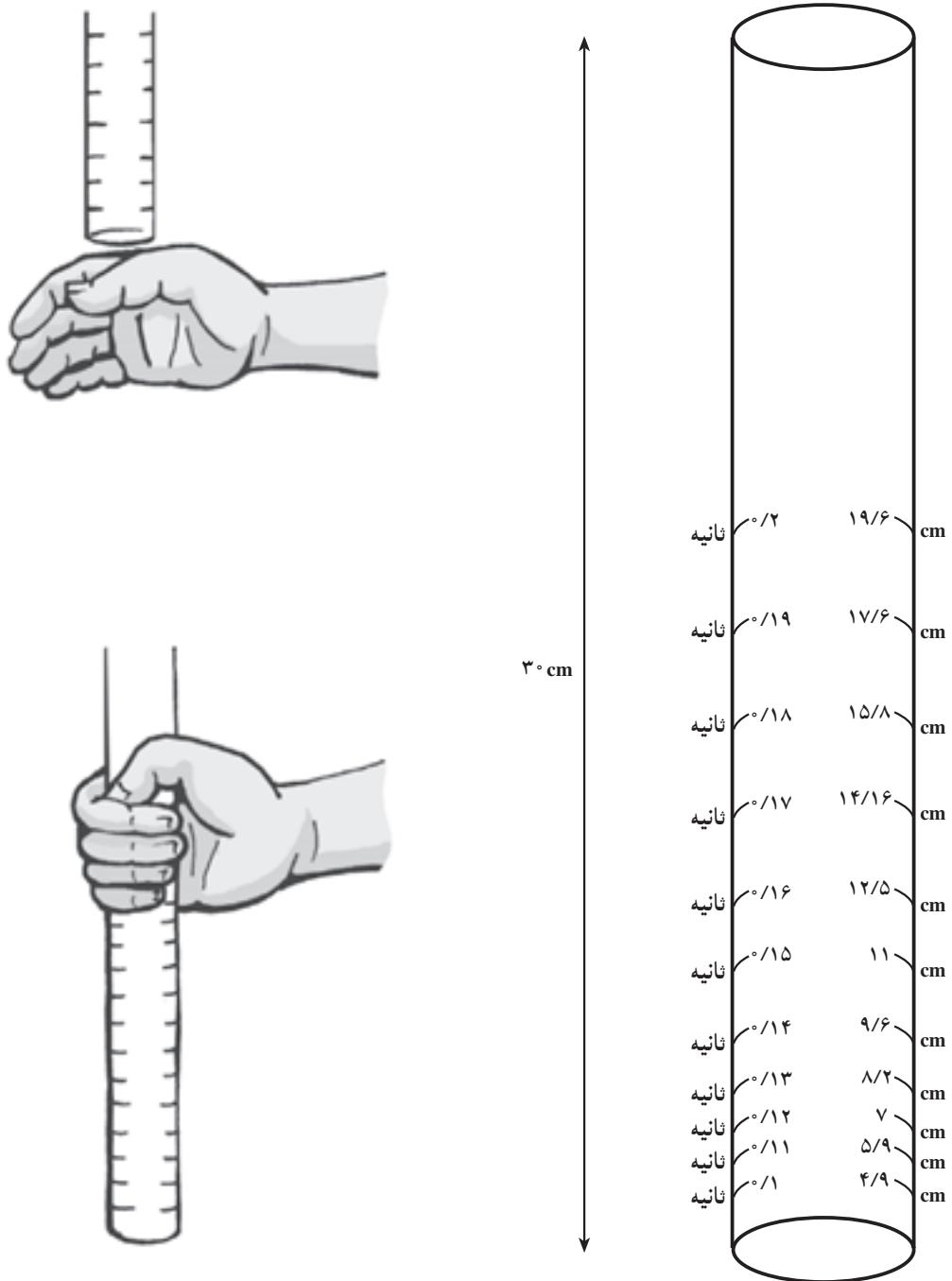
شکل ۹-۱ اندازه‌های آزمون سرعت عکس العمل را نشان می‌دهد و در شکل ۹-۲ روش اجرای آزمون دیده می‌شود.

آزمون‌های ارائه خواهد شد که با وسائل ساده قابل اجرا باشند. آزمون‌های سرعت، آزمون‌هایی را شامل می‌شود که در مسافت‌های کوتاه اجرا می‌شود. مانند دوی 45 متر، دوی 60 متر، دوی 100 متر و ... برای اجرای این آزمون‌ها حداکثر دو نفر باید با یکدیگر همکاری کنند. یک نفر زمان دویدن را محاسبه می‌کند و فرد دیگر علامت شروع (استارت) را اجرا می‌کند. روش اجرا این‌گونه است که در خط شروع، استارتر با بلند کردن دست خود و پایین آوردن آن علامت شروع حرکت را به دوندگان و همکار خود اعلام می‌کند و همزمان با پایین آمدن دست، کورنومتر شروع به کار می‌کند. کسی که زمان را محاسبه می‌کند باید نگاه خود را متوجه خط پایان نماید و از نگاه کردن به دونده اجتناب کند و به محض رد شدن دونده، کورنومتر را متوقف نماید.

آزمون سرعت عکس العمل

آزمون خطکش: رایج‌ترین آزمون سرعت عکس العمل به آزمون خطکش معروف است. برای اجرای این آزمون دست‌های آزمودنی را طوری روی لبه‌ی میز قرار می‌دهیم که انگشت شست و سبابه‌ی او به طور موازی با یکدیگر قرار گیرند. سپس نقطه‌ی صفر خطکش را در مقابل لبه‌ی بالایی دست قرار می‌دهیم و در عرض سه ثانیه آن را رها می‌کنیم. فرد باید به محض رها شدن، خطکش را با دست بگیرد. فاصله‌ی گرفتن خطکش تا نقطه‌ی صفر به سانتی متر رکورد فرد محسوب می‌شود. نوع دیگر آزمون خطکش به این صورت است که آزمودنی کف دست‌های خود را رو به روی هم با دست‌های کشیده در لبه‌ی میز نگه می‌دارد. (فاصله‌ی دست‌ها 5 سانتی متر است) و به محض رها شدن خطکش با دو کف دست خود آن را می‌گیرد.

اخیراً وسیله‌ی آهنی خاصی به جای خطکش ابداع شده که استوانه‌ای شکل و دو رأس آن دایره مانند است (مثل یک چوب نیم متری). آزمودنی با استفاده از انگشت شست و سبابه حلقه‌ای درست می‌کند و این میله‌ی آهنی از میان حلقه‌ی دست او رها می‌شود. این وسیله، که اخیراً طراحی شده،

شکل ۲—۹—روش اندازه‌گیری آزمون خطکش

شکل ۱—۹—وسیله‌ی اندازه‌گیری آزمون خطکش

آزمون دوی سرعت با دورخیز

می‌افتد. کورنومترزن می‌تواند با استفاده از چشم و لمس نوارها، کورنومتر بزند.

برای اندازه‌گیری سرعت عکس‌العمل، در آزمایشگاه‌ها وسائل الکترونیکی ویژه‌ای وجود دارد که این قابلیت را اندازه‌گیری می‌کند. برای مثال آزمودنی برای اجرای این آزمون موظف است تا با فشار دادن دگمه‌ها به علائم بصری یا شنیداری خاصی پاسخ دهد. به این صورت که به محض دیدن و یا شنیدن علامت خاصی، دگمه‌ای را که زیر دست اوست فشار می‌دهد. مدت زمان بین محرک (علائم دیداری یا شنیداری) و پاسخ حرکتی به آن (فشار دادن دگمه)، به عنوان سرعت عکس‌العمل فرد محسوب می‌شود.

اگر بخواهیم فقط سرعت حرکت را (بدون سرعت عکس‌العمل) اندازه‌گیری کنیم، می‌توانیم از آزمون دویدن با دورخیز استفاده کنیم. مسافت دویدن متفاوت است و می‌توان از دوی ۴۵ متر، ۶۰ متر یا ۱۰۰ متر با دورخیز $\frac{13}{5}$ متری استفاده کرد.

اگر وسائل آزمایشگاهی مدرن موجود باشد، با استفاده از چشم الکترونیکی می‌توان زمان دویدن را محاسبه کرد. ولی در صورت عدم وجود آن، با استفاده از نوار که به ارتفاع ۱ متر موازی با زمین در خط شروع و خط پایان قرار داده شده است، می‌توان زمان را محاسبه کرد. به این صورت که با قطع نوار اول، کورنومتر شروع به کار می‌کند و با قطع نوار دوم کورنومتر از کار

خودآزمایی

- ۱- سرعت و سرعت عکس‌العمل را تعریف کنید و برای هر کدام آزمون‌هایی را مثال بزنید.
- ۲- آزمون‌های مربوط به قابلیت سرعت و سرعت عکس‌العمل را عملأً اجرا کنید و روش اجرای آن‌ها را شرح

دهید.

- ۳- وسیله‌ای برای اندازه‌گیری سرعت عکس‌العمل (آزمون خط‌کش) را بسازید.